

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2073	Β' Κυριακὴ Νηστειῶν (Μάρκ. 2,1-12) 4 Μαρτίου 2018 πρωὶ	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Πρόθυμοι γιὰ βοήθεια στὸν πλησίον μας

«Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων· καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο» (Μάρκ. 2,3-4)

Ἡ εἰδησις, ἀγαπητοί μου, ὅτι ὁ Ἰησοῦς «εἰσ-
ἤλθε πάλιν εἰς Καπερναοῦμ» (Μάρκ. 2,1), ὅτι ἐ-
πανῆλθε στὸ κέντρο τῆς Γαλιλαίας, διαδόθη-
κε ἀστραπιαῖα μέσα στὴν πόλι, κι ἀμέσως **λα-
ὸς πολὺς**, πού διψοῦσε ν' ἀκούσῃ τὴν θεία δι-
δασκαλία, **τρέχει μὲ πόθο ἐκεῖ πού ἦταν ὁ
Θεῖος Διδάσκαλος**.

Γνωρίζουμε ὅτι ὅπου εἶνε ὁ Χριστός, ἐκεῖ
εἶνε ἡ Ἐκκλησία. Καὶ σήμερα οἱ πιστοὶ συγ-
κεντρώνονται στὴν ἐκκλησία, γιὰ νὰ βροῦν
τὸν Κύριο. Μποροῦμε λοιπὸν νὰ ποῦμε ὅτι
καὶ τότε **τὸ σπίτι** ἐκεῖνο, στὸ ὁποῖο βρισκόταν
ὁ Χριστός, μὲ τὴ συρροὴ τῶν ἀνθρώπων γύρω
του **μεταβλήθηκε ἔτσι σὲ ἐκκλησία**.

Διδάσκει ὁ Ἰησοῦς κι ὁ λαὸς ἀκούει· καὶ ἐν
τῷ μεταξὺ ἔρχονται ὄλο καὶ περισσότεροι. Τὸ
σπίτι γεμίζει ἀσφυκτικὰ σὲ τέτοιο σημεῖο λέ-
ει ὁ εὐαγγελιστὴς Μάρκος, «ὥστε μηκέτι χω-
ρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν» (ἐ.ἀ. 2,2), **δὲν μπο-
ρεῖ νὰ εἰσχωρήσῃ πλέον κανεὶς**, ὄχι στὸ δω-
μάτιο πού βρίσκεται ὁ Χριστός καὶ διδάσκει
ἀλλ' οὔτε κἂν στὴν εἴσοδο. «Οἱ θέλουν ν'
ἀκούσουν τὰ ῥήματα ἐκεῖνα τῆς αἰωνίου ζω-
ῆς πού εἶνε γλυκύτερα κι ἀπ' τὸ μέλι, ὄλοι
προσπαθοῦν ν' ἀντικρῦσουν ἔστω κι ἀπὸ μα-
κριὰ τὴ μορφή τοῦ προσώπου του.

Ἔνας ὅμως ἀνθρωπος μέσα στὸ πλήθος ἐ-
κεῖνο ἔχει καὶ μιὰ ἄλλη μεγαλύτερη ἀνάγκη.
Αὐτὸς δὲν θὰ ἤθελε μόνο νὰ τὸν ἀκούσῃ καὶ
νὰ τὸν δῆ· θέλει καὶ νὰ τοῦ ζητήσῃ **τὴ θερα-
πεία του** ἀπὸ μιὰ βαρεῖα καὶ ἀγιάτρευτη ἀ-
σθένεια πού τὸν ταλαιπωρεῖ· εἶνε **ἕνας «πα-
ραλυτικός»**. Καὶ τώρα βέβαια αὐτός, μὲ τέ-
τοια κοσμοσυρροή, δὲν μπορεῖ οὔτε ἀπὸ μα-
κριὰ νὰ τὸν δῆ. Πῶς νὰ τοῦ μιλήσῃ γιὰ τὴν
ἀνάγκη του, πῶς νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ;

Φοβερὴ ἀσθένεια ἢ **παραλυσία**. Ποιὸς ξέ-
ρει πόσο καιρὸ τὸν εἶχε καθελῶσει στὸ κρε-

βάτι τοῦ πόνου. Περίλυπος ἔβλεπε νὰ περνᾶ-
νε ἔτσι μέρες, νύχτες, βδομάδες, μῆνες, χρό-
νια ὀλόκληρα· εἶχε πιά ἀπελπιστῆ. Ξαφνικὰ ὁ-
μως μαθαίνει ὅτι κάποιος, **ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴ
Ναζαρέτ**, ἔχει τὴ δύναμι νὰ θεραπεύῃ τοὺς ἀ-
σθενεῖς· γιάτρεψε πολλοὺς ἄλλους, θὰ μπο-
ροῦσε λοιπὸν νὰ γιαιτρέψῃ κι αὐτόν. Ἡ ἐλπί-
δα του ἀναπερώνεται.

Πῶς ὅμως –παράλυτος αὐτός– νὰ κινηθῆ,
πῶς νὰ πάῃ νὰ συναντήσῃ τὸν Ἰησοῦ; Πόδια
ἔχει καὶ πόδια δὲν ἔχει. Μένει ἐκεῖ ἀσάλευ-
τος. Καὶ φοβᾶται ὁ δυστυχὴς πῶς ἢ εὐκαιρία
αὐτὴ θὰ χαθῆ. Τί κρίμα!

Ἄλλὰ νά· ἐνῶ ὄλοι οἱ ἄλλοι τρέχουν νὰ συ-
ναντήσουν τὸν Ἰησοῦ, **τέσσαρις πονετικοὶ ἄν-
τρες** σταματοῦν. Βλέπουν τὴ θλιβερὴ κατά-
στασι τοῦ ἀνήμπορου αὐτοῦ ἀνθρώπου, τὸν
σπλαχνίζονται, συνεννοοῦνται μεταξύ τους
καὶ ἀποφασίζουν· **ἀναλαμβάνουν νὰ τὸν με-
ταφέρουν αὐτοὶ** μπροστὰ στὸν Ἰησοῦ.

Καλὴ ἢ ἀπόφασί τους, μὰ καθόλου εὐκολο
αὐτὸ πού ἐπιχειροῦν. Ἀπ' τὴν ἀρχὴ κιάλας **συ-
ναντοῦν ἐμπόδια μεγάλα**. Ἐμπόδιο ὁ ὄχλος
πού φράζει τὴν εἴσοδο τοῦ σπιτιοῦ, ἐμπόδιο
ἢ ἀδιαφορία τῶν πολλῶν πού δὲν σκέπτονται
τὴν ἀνάγκη τοῦ παραλύτου, ἐμπόδιο ἢ φιλαυ-
τία τους πού δὲν τοὺς ἀφήνει νὰ παραμερί-
σουν, νὰ κάνουν μιὰ θυσία γιὰ τὸν ἄλλο.

Οἱ τέσσερις ὅμως αὐτοὶ εὐλογημένοι ἄν-
τρες δὲν ἀποκάμνουν, δὲν «τὸ βάζουν κάτω». Βάζουν τὸ μυαλὸ νὰ δουλέψῃ, ἐπινοοῦν τρό-
πο καὶ καταστρώνουν σχέδιο τολμηρὸ, πρωτά-
κουστο· **θὰ τὸν κατεβάσουν μπροστὰ στὸ Χρι-
στό**, μέσα ἐκεῖ στὸ δωμάτιο πού μιλάει, **ἀνοί-
γοντας ἀπὸ πάνω τὴ στέγη!** Αὐτὸ βέβαια ἀπαι-
τεῖ τώρα πρόσθετο κόπο, μὰ αὐτοὶ δὲν σταμα-
τοῦν μπροστὰ σὲ τίποτα. Καὶ τότε μόνο ἡσυ-
χάζουν, ὅταν βλέπουν τὸν παράλυτο νὰ σηκώ-

νεται μπροστά σέ όλους ύγιής και νά φεύγη φορτωμένος μάλιστα τὸ κρεβάτι του.

Ἡ προθυμία, ἀγαπητοί μου, ποὺ ἔδειξαν οἱ τέσσερις αὐτοὶ ἄνθρωποι γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι ἐνὸς δυστυχισμένου συνανθρώπου τους, ἄς γίνῃ **παράδειγμα σέ όλους μας**. Γιατὶ ἡ ζωὴ ἀνακυκλώνεται καὶ τὰ περιστατικὰ ἐπαναλαμβάνονται· ἔτσι βρισκόμαστε κ' ἐμεῖς πολλές φορές μπροστά σέ παρόμοιες περιπτώσεις δυστυχίας. Ἀκοῦμε τὶς θλιβερὲς φωνὲς τοῦ πόνου ἀδελφῶν μας, βλέπουμε τὰ δάκρυά τους, ἀντιλαμβανόμαστε ὅτι κάποια λύπη βαθειὰ τυραννεῖ καὶ θλίβει τὴν καρδιά τους. Τί πρέπει νὰ κάνουμε λοιπόν; νὰ ἀδιαφορήσουμε καὶ νὰ προσπεράσουμε ἄσπλαχνα, ὅπως ὁ ὄχλος σήμερα ἢ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ λευίτης τῆς γνωστῆς ἐκείνης παραβολῆς (βλ. Λουκ. 10,30-37); ἢ μήπως νὰ ἐκμεταλλευθοῦμε τὴν κατάστασι καὶ νὰ τὴ δοῦμε ἰδιοτελῶς, ὡς εὐκαιρία δικοῦ μας πλουτισμοῦ; ἢ τέλος νὰ μιμηθοῦμε τὸν καλὸ Σαμαρείτη καὶ τοὺς τέσσερις σπουδαίους ἄντρες τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου;

Ἄσπαστε— βέβαια— ν' ἀδιαφορήσουμε, ὅπως ἔκαναν οἱ πολλοὶ τοῦ ὄχλου, ποὺ συνωσιζόνταν γύρω ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ δίχως νὰ παραμερίζουν λίγο, ὥστε ν' ἀνοιχθῇ μιὰ δίοδος γιὰ νὰ περάσῃ ὁ παραλυτικὸς· ὄχι νὰ κλείνουμε τὰ σπλάχνα καὶ τὴν καρδιά μας καὶ ἀδιάφοροι νὰ συνεχίζουμε τὸ δρόμο μας, χωρὶς νὰ ρίχνουμε οὔτε ἓνα βλέμμα συμπαθείας στοὺς τραυματίες τῆς ζωῆς, ποὺ μένουν πληγωμένοι στὴ μέση τοῦ δρόμου ἀδύναμοι νὰ σύρουν τὰ βήματά τους. Ἄσπαστε—πολὺ περισσότερο— νὰ θελήσουμε νὰ ἐκμεταλλευθοῦμε τὴν δυστυχία τους, ὄχι νὰ πατήσουμε ἐπάνω στὰ πτώματά τους, γιὰ ν' ἀνεβοῦμε ἐμεῖς πιὸ ψηλὰ καὶ ν' ἀποκτήσουμε δύναμι μεγαλύτερη. Ἀλλὰ τί πρέπει λοιπόν νὰ κάνουμε; Τὰ καθήκοντά μας στὸ ζήτημα αὐτὸ τὰ ὑπαγορεύει σαφῶς ἡ συμπεριφορὰ τῶν τεσσάρων.

● Καὶ πρῶτα - πρῶτα νὰ σταθοῦμε καὶ **νὰ πλησιάσουμε**, ὅπως αὐτοί, **ἐκεῖ ποὺ βρίσκεται ὁ δυστυχισμένος**. Δὲν θὰ τὸν παρηγορήσουμε ἀπλῶς μὲ λίγα λόγια χριστιανικῆς ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ θ' ἀναλάβουμε κάθε κόπο γιὰ νὰ τὸν ἀνακουφίσουμε, ὅπως ἔκαναν καὶ οἱ τέσσερις συνοδοὶ τοῦ παραλυτικοῦ.

● Θὰ χτυπήσουμε κατόπιν γι' αὐτὸν πόρτες καὶ ἄλλων, ἂν ἐμεῖς μόνοι μας δὲν μποροῦμε νὰ τὸν βοηθήσουμε. **Θὰ ζητήσουμε λοιπόν καὶ τὴ βοήθεια τῶν ἄλλων**. Γιατὶ ὅπως ὁ ἓνας δὲν μποροῦσε μόνος του νὰ σηκώσῃ καὶ νὰ μεταφέρει τὸν παραλυτικὸ μπροστὰ στὸν Ἰησοῦ,

ἀλλὰ χρειάστηκε γι' αὐτὸ καὶ τὴ βοήθεια τῶν ἄλλων τριῶν συντρόφων του, τὸ ἴδιο κ' ἐμεῖς πολλές φορές δὲν μποροῦμε μόνοι μας νὰ προσφέρουμε ἀποτελεσματικὴ βοήθεια σέ δυστυχισμένους, ἐὰν δὲν καλέσουμε σέ βοήθεια καὶ ἄλλους. Μόνοι μας δὲν μποροῦμε, μαζί μὲ ἄλλους μποροῦμε.

● Ἐπειτα, πρέπει **νὰ συνοδεύσουμε τὸν δοκιμαζόμενο ὡς τὸ τέλος τοῦ μαρτυρίου του**. Ἄσπαστε νὰ τὸν «πετάξουμε» στὸ ὄρφανοτροφεῖο ἢ στὸ γηροκομεῖο ἢ στὸ ἄσυλο τῶν ἀνιάτων ἢ στὸ νοσοκομεῖο, κ' ἔπειτα νὰ τὸ βάλουμε στὰ πόδια θεωρώντας ὅτι τὸ χρέος μας τελείωσε, χωρὶς νὰ ἐνδιαφερώμαστε πιά γι' αὐτόν, χωρὶς νὰ τὸν ἐπισκεπτῶμαστε. Οἱ τέσσερις αὐτοὶ δὲν ἔκαναν ἔτσι. Δὲν ἄφησαν τὸν παραλυτικὸ ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ ποὺ βρισκόταν ὁ Ἰησοῦς, ἀλλ' ἀγωνίστηκαν νὰ τὸν βάλουν μέσα στὸ σπίτι κ' ἐκεῖ νὰ συναντήσῃ τὸν Θεραπευτὴ. **Δὲν ἄφησαν δηλαδὴ τὸ καλὸ ἡμιτελές**, δὲν ἄφησαν τὴ δουλειὰ στὴ μέση, ἀλλὰ προσπάθησαν καὶ ἔφεραν τὸ καλὸ εἰς πέρας, παρὰ τὰ ἐμπόδια ποὺ συνάντησαν. Αὐτὸ λοιπόν νὰ κάνουμε κ' ἐμεῖς.

● Ἡ προθυμία μας γιὰ βοήθεια στὸν ἄλλο ἄς μὴ σταματᾷ μπροστὰ στὸ πρῶτο ἐμπόδιο ποὺ θὰ συναντήσουμε. Θὰ βρεθοῦν ἀσφαλῶς πολλοὶ ποὺ θὰ παρεξηγήσουν τὸ ἔργο τῆς ἀγάπης μας· ἄλλοι δὲν θὰ μᾶς νιώσουν, καὶ ἄλλοι μὲ τὶς κακίες τους θὰ σταθοῦν μπροστὰ μας φραγμός· κι αὐτὰ θὰ εἶνε γιὰ μᾶς δοκιμαστήριο τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ἀντοχῆς μας στὴν ἐργασία τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου. Ἄλλ' ἐμεῖς ἄς μιμηθοῦμε καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ τοὺς τέσσερις συνοδοὺς τοῦ παραλυτικοῦ· ἢ προθυμία μας γιὰ τὸ καλὸ πρέπει νὰ ἔννε τόση, ὥστε, καὶ ἂν ὄλους τοὺς δρόμους μᾶς τοὺς κλείνουν, ἐμεῖς **νὰ προσπαθοῦμε νὰ βροῦμε ἄλλο νέο τρόπο**—ὅπως οἱ τέσσερις ποὺ «ἀπεστῆγασαν τὴν στέγην» κι ἀπὸ 'κεῖ κατέβασαν τὸν παραλυτικόν—, καὶ ἔτσι νὰ κατορθώσουμε νὰ ὀλοκληρώσουμε τὸ καλόν.

Ὁ Κύριος, ἀγαπητοί μου, ποὺ θὰ βλέπη τὴν προθυμία, τὴν ἀδελφικὴ συνεργασία, τὸν κόπο, τὴν ἐπιμονή, τὴν ἐπινοητικότητά μας γιὰ νὰ πετύχουμε τὸ καλόν, θὰ μᾶς φωτίζη πάντοτε, ὥστε καὶ νέους δρόμους ἀγαθοεργίας νὰ βρίσκουμε, καὶ νέες δυνάμεις θὰ μᾶς χαρίζη, ἀλλὰ καὶ **αὐτὸς ὁ ἴδιος θὰ ἔρχεται** νὰ μᾶς εὐλογῇ καὶ **νὰ ἐπιστεγάζη** μὲ θαυμαστὸ τρόπο κάθε ἔργο ποὺ θὰ ἀναλαμβάνουμε γιὰ τὴ βοήθεια τοῦ πλησίον καὶ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**